

COMENTARI

¿QUI ES "LA LLIGA"?

¿Qui es aquesta perversa i maleïda que arreu se fica insolent? ¿Qui es eixa innoble dama que fa esclatar crits de furia contra sa gestió atrevida i impertinent? ¿Qui es la enganyosa que per tot Espanya remou els cors? ¿Qui la que pretén, *petulant*, la salvació i la grandesa de nostra terra? ¿Qui la que uneix encoratjats en contra d'ella i amb el crit comú de «tots contra la «Lliga» a elements tant heterogenis i fins oposats? ¿Qui es aqueixa superba i rastrera que desprecia les acusacions formidables (?) que li llienen a la cara gent tant noble i honrada com les hosts impecables i anti-taruguistes del filàntrop i caritatiu Lerroux? ¿Qui, la que als favorescuts de la *prebenda* o de l'acta fa posar el crit al cel? ¿Qui, la que s'atrau follament les ires de tota una tremolosa Heuna de *patricis* desinteressats i amb olor de *santetat* política? I... per qué «tots» els de la rutinaria formació turnant al combatre-la sols la vilipendien vagament sense cap acusació formal i amb tant poca delicadesa?

No tremolis, lector amic, que aquestos crits que dirigits contra una entitat de gent amoral i de duplosa ciutadania serien explicables i que semblen ara misteriosos i indesxifrables si no s'analitzen i descarnen les causes que'ls fan esclatar en tant ambigües boques i diverses tendències i contra la «Lliga Regionalista» que sols predica les sanes doctrines de Nacionalisme sense mixtificacions ni arbitrarietats de cap mena; contra la «Lliga», que es una immensa realitat representativa; contra d'ella sota quina bandera s'hi aixopluguen decidits i tenaços els que tenen l'esperit de sinceritat i de noblesa polítiques ben arrelats; contra ella que ha cisellat i sublimat els entusiastes de la justa causa; contra ella en quin si amb recta disciplina es trevalla intensament per a expandir arreu la bona nova de la *veritat ciutadana*.

Més, ja saben el *per qué* d'eix misteri?

Perque ella es qui realment ha ferit de mort amb ses veus redemptores als gananciosos del vell sistema, perque ara s'ha propagat amb la rapidesa del llamp la idea formosa del sufragi conscient que no serveix, ans perjudica al maligne metode d'aquells.

Tots ho confessem i ho reconeixem aixís, que el crit desesperat d'ells no es res més que la

convulsió precursora del seu deferiment i la confirmació del seu terror.

Fins ses calumnies son irrisories per lo banals, fins l'aixequen més enlaire volguent la menyspreuar, puig les murmuracions dels desacreditats no son altre cosa que laus de victoria pels homes de la «Lliga», i sort pels difamadors que ella no accepti ses armes incorrectes de vilipendi i de calumnia i als seus esclats histèrics i als seus reptes hi contesta solsament alçant ben alts i magestuosos el seu programa i els seus ideals i ben sublim i triomfant per sobra de totes les ambigüetats la seva bandera immaculada, renovelladora i victoriosa.

EUDALD MASANA.

AMUNT ELS CORS

Es encoratjador i podem tenir-ho amb orgull els nacionalistes catalans, el canvi ben manifest que ha experimentat la política en nostre Estat. La «Lliga Regionalista» va imposar-se l'apostolat de purificar el sufragi i enlairament de les campanyes polítiques portant-les vers un ideal, concentrant de primer entuvi totes les seves energies a la Capital, predicant i amb l'exemple ensenyant després paulatinament, pero amb el convenciment més ferm a tots els recones de Catalunya, i una vegada ja encarrilada en aquest sentit la opinió pública de nostre país, estengué com germana generosa les salvadores idees regionalistes a l'Espanya tota.

Havem d'estar orgullosos, pero amb orgull noble per a que no degeneri en vanitat, de figurar a les avençades de les files nacionalistes, dees santes i renovadores acceptades com a úniques per a assolir la personalitat de Catalunya.

A Espanya mateix les costums polítiques han experimentat un canvi tant sensible desde mitjans de l'any darrer, o siga desde que'ls nacionalistes catalans intervenen més directament a la governació de l'Estat, que fins els menys observadors tenen d'haver-sen adonat. Els polítics gastats, els caducs i que en tot moment han estat la rémora que ha entorpit la marxa triomfal de les nostres convintents aspiracions, ara de cop i volta se'ns presenten més nacionalistes que nosaltres mateixos, acceptant sense escrúpols totes les conclusions de l'Assamblea de Parlamentaris i més si ni haguessin per radicals que elles fossin, ja que com el comprador que no té ganas de pagar el genre que marcadéja sempre